

1920

**PUHE YLEISVENÄLÄISEN
AMMATTILIITTOJEN KESKUSNEUVOSTON
KOMMUNISTIRYHMÄN ISTUNNOSSA
MAALISKUUN 15 pnä 1920 ⁶¹²**

PÖYTÄKIRJAMERKINNÖT

Toverit, тов. Lozovski sanoi, että тов. Buharin ja minä yhdymme osittain hänen mielipiteeseensä. Se on totta. Te olette kirjoittaneet teesit, mutta mitä te puolustatte? Siinä tapauksessa teesinne yli on vedettävä risti, koska niissä sanotaan: „periaatteena”, mutta emme ota lähtökohdaksi käytäntöä. Sillä tavalla kirjoittakaakin. Ja mitä silloin jää teeseistänne jäljelle? Jouduin käymään tänään vesiliikennetyöntekijäin kokouksessa ja väittelemään siellä, ja тов. Ishtshenko sanoi: „Joka tapauksessa on varmaa, että asetamme kysymyksen käytännön miehinä.” Kirjoittakaakin siis sillä tavalla, mutta tepä kirjoititte toisin; te kirjoititte: „periaatteena”. Mihin se perustuu, kuka puolustaa? Ei kukaan. Peräytyvät. Kirjoittakaa niin ja silloin puolet erimielisyyksistä katoaa. Mutta se mitä te kirjoititte, sehän on väärin: missä on vastauksenne siihen perusteluun, joka esitettiin kollegisuutta vastaan,— missä on laajojen joukkojen osanotto, kun kollegioon ottaa osaa kolme, viisi, seitsemän työläistä? Tahdotteko laajojen joukkojen ottavan osaa vai ettekö tahdo? Tietystikin hänet, joka ei sitä tahdo, on heitettävä niskasta ulos ilman muuta, mutta eihän se ole perustelua. Te sanotte „laajat puolueettomat työläisjoukot”. Sellaisia joukkoja ei ole yhdessäkään kollegiossa, se on väärin, eikä sillä tavalla saa päätellä. Jotta laajat puolueettomien joukot saataisiin mukaan, tarvitaan toisenlaista järjestelmää: pitää opettaa, pitää nostaa esiin, elävöittää. Montako työläistä kutomatyöläisten ammattiliiton keskuskomitea ja muut ovat nostaneet esiin? Montako heistä on

kolmen kuukauden aikana siirretty ylös ja montako alas? Esittäkää minulle numerotiedot, niin sanon: kas tässä ne ihmiset ovat. „Periaatteiden” kirjoittaminenhan on lapsellista: kaksi vuotta on tutkittu ja kirjoitettu periaatteita — sellaiselle nauretaan. Tässä suhteessa perustelu ei vastaa johtopäätöstä, laajojen joukkojen osanotto turvataan seitsemän tai kolmen hengen kollegiolla: sellaiselle ruvetaan nauramaan; tämä on ensimmäinen vastaväitteeni.

Toiseksi viittaa porvaristoon: kenestä ellei porvaristosta meidän tulee ottaa oppia? Miten se hallitsi? Se hallitsi luokkana kun oli herrana, ja eikö se asettanut päälliköitä? Emme ole päässeet kehityksessämme sen tasolle. Se osasi pitää herruutta luokkana ja hallita kenen kautta hyvänsä, täysin yksinomaisesti, yläportaassa sillä oli pieni kollegio eikä se järkeilyt perusperiaatteista eikä kirjoitellut moisia päätöslauselmia, — valta oli kokonaan sen käsissä, ja pätevä oli se, joka tiesi. Työläiset eivät ole päässeet vielä niin pitkälle, ja voittaaksemme meidän on luovuttava vanhoista ennakkoluuloista. Työväenluokan herruus on perustuslaissa, omistuksessa ja siinä, että nimenomaan me viemme asiaa eteenpäin, mutta hallinto on eri asia, se riippuu taidosta, kätevydestä. Porvaristo käsitti sen hyvin, mutta me emme ole vielä käsittäneet sitä. Opetelkaamme. Olemme jo lausuneet täällä, että valtaa on pidettävä lujasti käsissä, mutta emme ole vielä oppineet hallitsemaan, meillä on vielä hyvin paljon opittavaa hallinto-aidon alalla.

Kolmas perustelu: pätevyys. Missä voidaan hallita, ellei ole pätevyyttä, ellei olla täysin perillä asioista, ellei ole hallinto-opillisia tietoja? Sehän on naurettavaa! Mitä johdonmukaisuutta se on, mitä merkitystä on latelemillanne sanoilla? Ennen kuin voidaan hallita, on tunnettava ala ja oltava erinomainen hallintomies. Missä on sanottu, että se vaatii kollegisuutta? Tämä johtuu taaskin siitä, että kokeneita työntekijöitä meillä on vähän, siitä johtuu, että kollegisuus on sallimatonta. Hyväksykää siinä tapauksessa teesit, joissa sanotaankin juuri niin: valvokoon asiantuntijaa komissaari, komissio j.n.e. Niin kauan kuin ei pidetä periaatteena pätevyyttä ja asiantuntijan kunnioittamista, pysytään primitiivisellä kannalla. Sillä tavalla ei muodosteta mitään teollisuusrintamaa. Yhteistahto! Sen puuttuessa tällä rintamalla ei ole mitään diktaturia, vaan ainoastaan

kissanhännänvetoa. Tyypillinen ilmiöhän on, että siellä on hankausta eikä hallita. Asettakaa tehtävään kokenut asiantuntija, nyt me kuitenkin tiedämme, että kun kollegiossa on samalla sekä pätevä että epäpätevä mies, niin tuloksena on useampia tahtomuksia ja täydellinen epäsuhtaisuus. Siinä on viides perustelu *. Aina vain kirjoitellaan päätöslauselmia, että kukin vastaa tehtävästään. Entä missä asianlaita on niin? Sanottakoon, missä me olemme jakaneet vastuun sillä tavalla? Kaksi vuotta on opeteltu hallitsemaan valtiota ja yhä kirjoitetaan: „tärkein periaate”. Se on naurettavaa, se on toisen luokan kymnasistin tapaista (aapisen tavaamista), mutta tarkastelkaamme kokemusta ja siitä huomaamme, missä määrin ollaan päteviä ja missä tuntuu puuttuvan pätevyyttä. Sanotaan, että tykistöhallinnon alaiset tehdashallinnot olivat huonoja. Lozovski ja Tomski esittivät tämän esimerkin. Milloin? Tov. Lozovski, on otettava huomioon Neuvostotasavallan tila: mistä me aloitimme, kuka oli johdossa? — Krylenko, Dybenko ja Podvoiski ennen Trotskia, ja meillä oli tuo kollegio, ja kun Koltshak ja Denikin löylyttivät meitä, niin mistä se johtui? Siitä, että meidän, kun meitä istui 7 henkeä, piti 2 vuotta oppia, ja siitä sitten siirryttiin yksilölliseen johtovaltaan. Pitääkö se ottaa huomioon vai ei? Onko se pikkujuttu, otettiin ja pyyhittiin pois tasavallan kaksivuotinen kehityshistoria. Minkä tähden? Eikö se miellytä? Muuttakaa se ensin. Entä kuka Rykov on — neuvostopuolustuksen erikoisvaltuutettu, ja Rykov rupesi kantamaan yksin koko taakkaa. Te ette tunne omaa historiaanne, Korkeimman kansantalouselvoston ja Neuvostotasavallan historiaa. Historia sanoo: työläisten kollegisuudesta siirryttiin kymmeniin henkilöihin, epäonnistuttiin, ja Koltshak löylytti meitä ja hyvin tekikin että löylytti, sillä opimme yhtä ja toista, opimme, että kollegisuuteen on käytävä käsiksi kovakouraisesti. Olemme hahmotelleet 4 järjestelmää, hyväksykää nämä 4 järjestelmää⁶¹³, hyväksykää Keskuskomitean teesit. Silloin pohjaatte Neuvostovallan kaksivuotiseen historiaan, Neuvostovallan kokemukseen ettekä niihin järkeilyihin, jotka ovat primitiivisiä ja sotkevat teidät...** aikuiselle työntekijälle,

* On nähtävästi ollut neljäskin perustelu kollegisuutta vastaan, mutta pöytäkirjamerkinnöistä se on jäänyt pois. *Toim.*

** Epäsälvä kohta. *Toim.*

joka ei pelkää mitään asiantuntijaa ja sanoo, että „jos asetatte kokeneet miehet ohjiin, niin koneemme alkaa liikua”. Aikuinen työläinen päättelee tällä tavalla, kun taas arkailijat sanovat: „kunpa vain eivät jättäisi minua ilman asiantuntijaa”. Se on heikkouden merkki. Lakatkaa ruikuttamasta ja olkaa aikuisia.

*Julkaistu ensi kerran v. 1924
kirjassa: N. Lenin (V. I. Uljanov),
„Kirjoituksia ja puheita ammatti-
yhdistysliikkeestä”. Julk.
Yleisvenäläinen ammattiliittojen
keskusneuvosto*

*Julkaistaan kirjan tekstistä,
joka on tarkistettu pöytäkirjan mukaan*
